

تاریخچه شمشیر بازی

عباسعلی فارابی

شمشیربازی در جهان باستان

از زمانی که انسان پا به این سیاره خاکی گذاشت، مبارزه ی انفرادی وجود داشته است. انسان اولیه باید شکار می کرد و برای حفظ مایملک خود مجبور به جنگ و مبارزه بود، و همان اسلحه ای که برای شکار به کار می برد در مبارزه های انفرادی خود نیز مورد استفاده قرار می داد. توسعه و پیشرفت اسلحه ها از چماق اولیه گرفته تا شمشیر با توجه به کشورها و فرهنگ های مختلف تنوع پیدا کرد. شمشیرها در آغاز بزرگ بوده و با دو دست مورد استفاده قرار می گرفتند و قبل از کشف آهن، از جنس مفرغ و برنز ساخته می شدند. با کشف آهن، وزن شمشیرها بیشتر شد و انواع گوناگونی از شمشیرهای کوتاه و بلند و پهن و کج ساخته شد. اما بعد از اصلاحاتی که در فلز فولاد به وجود آمد به تدریج نازکتر و سبکتر شدند، و سرانجام به اسلحه های ظریف و قابل انعطافی تبدیل شدند که ما امروز می بینیم و با یک دست به کار می بریم.

به کارگیری شمشیر در جنگ ها، در سراسر جهان باستان رواج داشته است و نمی توان سرزمین خاصی را آغازگر استفاده از شمشیر دانست. نقش برجسته ای در اهرام مصر باستان برجای مانده است که در زمان رامسس سوم مسابقه شمشیربازی را در ۱۱۹۰ سال پیش از میلاد تصویر می کند. در خصوص به کارگیری شمشیر به عنوان نوعی وسیله ورزشی شاید بتوان رم باستان را نیز پیشگام خواند. در اسناد و مدارک قدیمی ایران، چین و هند به رواج فراگیری هنر شمشیربازی در بین طبقه های مرفه و برهمن ها اشاره شده است.

درموزه ژاپن، مجموعه ای از شمشیرهای قدیمی نگهداری می شود که حدود ۲ هزار سال از زمان ساختن آنها می گذرد. در این گنجینه، شمشیری وجود دارد به نام (روزانازینو) که توسط پرنس (پامانومیگوتو) ساخته شده است. در این کشور، همچنین ورزشی با سابقه چند هزارساله متداول است به نام (کندو) که در آن به کمک قطعه چوبی بلندی از جنس نی خیزران، به حمله و دفاع می پردازند و این در حقیقت شیوه ای برای آموزش فنون و اصول شمشیربازی و مهارت یافتن در آن است.

شمشیربازی در اسلام

شمشیربازی یکی از ورزش های رزمی اسلامی که رسول اکرم (ص) و ائمه اطهار (ع) آن را توصیه کرده و فراگیری آن را تشویق کرده اند، و در طول حیات خود آن را انجام داده و در تعلیم و تعلم هنرهای گوناگون آن پیشقدم بوده اند. شمشیربازی جزء فنون نظامی آن زمان بوده و

سربازان ملزم به فراگیری فنون آن بوده‌اند تا بتوانند از خود و کشورشان دفاع نمایند. شمشیر و شمشیربازی در اسلام جایگاه و منزلت خاصی دارد که بر کسی پوشیده نیست. بدون تردید اگر شمشیرهای نیرومند و خداجوی رزمندگانی همچون امیرالمؤمنین علی و حمزه سیدالشهدا علیهما السلام نبود، اسلام به خوبی پا نمی گرفت.

پیامبر گرامی اسلام (ص)، جملات زیبایی در وصف شمشیر دارند:

أَلَجَنَّهُ تَحْتَ ظِلَالِ السَّيْفِ. (بهشت زیر سایه ی شمشیرها است)
 الْخَيْرُ كُلُّهُ فِي السَّيْفِ وَ تَحْتَ ظِلِّ السَّيْفِ. (همه ی خوبی ها در شمشیر و زیر سایه ی شمشیر است)

امام باقر (ع) نیز در پاسخ حکم که می پرسد: « آیا صاحب شمشیر تویی ؟ » می فرماید :

يا حَكَم ! ... كُنَّا صَاحِبِ السَّيْفِ وَ وَاِثُ السَّيْفِ. (ای حکم ! ... همه ی ما صاحب شمشیر و وارث شمشیریم)
 اما صادق (ع) شمشیر را یکی از مصادیق « قوه » در تفسیر آیه ی « وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ » می داند.

بهترین شمشیرزن تاریخ

لا فتی الاعلی، لا سیف الا ذوالفقار. (علی از همه جوان ها بهتر و ذوالفقار او از همه شمشیرها بُرنده تر است)

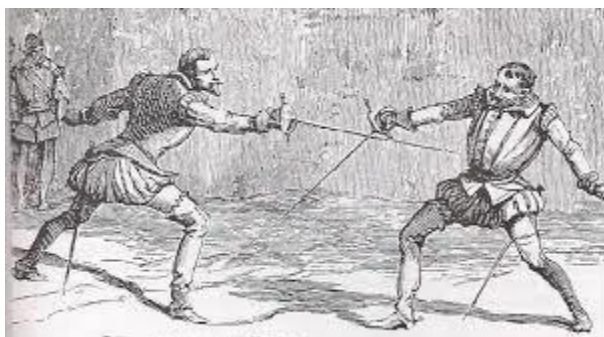
بدون تردید، حضرت علی علیه السلام اولین پیشوای شیعیان جهان، بهترین، نیرومندترین و متخصص ترین شمشیرزن تاریخ بوده است. جالب این که ضربات شمشیر مولا علی علیه السلام، از ضربات شمشیر همه شمشیر زنان دیگر متمایز و در نوع خود بی سابقه بود. امیر مومنان (ع) گاه فنون و تکنیک های شمشیرزنی و نحوه غلبه بر حریف را، به نیروها و فرزندان خویش آموزش می دادند.

شمشیربازی در اروپا

ورزش شمشیربازی در ابتدای قرن چهارم میلادی در اروپا متولد شده است. کشور آلمان پیش قدم این ورزش بوده است و در ابتدای قرن ۱۵، شمشیربازی از آلمان به ایتالیا راه یافت و در قرن بعدی در اروپا متداول گردید و مدارس شمشیربازی به آموزش علاقمندان این ورزش پرداختند. البته انگیزه اصلی از کسب مهارت در شمشیربازی آن بود که افراد خود را مهیای دوئل (جنگ تن به تن) کنند.

در اروپا شمشیرهای متنوعی به کار برده می شد. در حالی که در بریتانیا شمشیر برنده ترجیح داده می شد، در ایتالیا شمشیر نوک تیز مورد علاقه بود. از آنجایی که ایتالیا یکی از مراکز فرهنگی بود بزودی اسلحه های آن کشور در تمام قاره اروپا نفوذ پیدا کرد. شمشیر بازان انگلیسی به این اسلحه ها اعتقاد نداشتند و عملکرد نوک آنها را تحقیر می کردند و هنگامی که اولین اساتید این اسلحه ها در قرن ۱۵ و ۱۶ به انگلیس آمدند، انگلیسی ها در کاربرد این اسلحه ها دشواری های زیادی داشتند.

در این دوره مبارزه برای گرفتن جایزه مرسوم بود. اساتید این رشته یا افسران ارتش درجات خود را با مبارزه ای که روبروی همکاران خود برای گرفتن جایزه ای اجرا می کردند، بدست می آوردند. آنها ناگزیر بودند که اسلحه های مختلفی را نمایش دهند از چوب های باریک گرفته تا تیغه های برنده و بالاخره تیغه های نوک تیز. هنگامی که اولین اساتید ایتالیایی وارد انگلیس شدند با این مواجه شدند که ابتدا باید مزیت اسلحه های نوک تیز را در برابر اسلحه های برنده، ثابت کنند. و از آنجایی که بعضی از این اساتید نتوانستند از عهده این امر برآیند به کشور خود باز گشتند.

در اواسط قرن شانزدهم اولین مدرسه شمشیربازی مدرن در اسپانیا تاسیس گردید که آقایان پنس دوپربینان و پردو دو تور در آن آموزش می دادند. مدرسه شمشیربازی فرانسه در سال ۱۵۶۷ به دستور شارل نهم شروع به کار نمود و به نام آکادمی سلطنتی شمشیربازی نام گذاری گردید.

همچنان که مربیان شمشیر بازی صنفی برای خود به وجود می آوردند، تعلیم و آموزش تکنیکی تر می شد، و این تکنیک و تاکتیک ها در کنار وسائل و امکانات مدرن روز، بیش از پیش عالی و کامل تر می شد. آنها زیر بنای شمشیر بازی مدرن را به وجود آوردند. برای تمرین از شمشیری مانند شمشیر فلوره استفاده می کردند که نوک آن جهت ایمنی بوسیله دکمه ای پوشانده می شد. این دکمه باندازه ای بزرگ بود که به چشم صدمه نزند، جایی که قبلاً خیلی آسیب پذیر بود. با این وجود این اسلحه هنوز هم خطرناک بوده و ضربه ای که به صورت یا گردن اصابت می کرد جراحات قابل توجهی به وجود می آورد، و لبه های تیغه که بر اثر استفاده زیاد تیز می شد می توانست دست ها، گردن و پا را ببرد. هدف مورد قبول قسمتی بود که می توانستند آنرا پوشش دهند(تنه). که همان هدف فلوره امروزی می باشد.

خطر دیگر این بود که اگر دو بازیکنی در حین تمرین با هم حمله می کردند به علت عدم کنترل، امکان اصابت شمشیرها به هرجائی ممکن بود. بنابراین قانونی جهت رعایت « حق تقدم » تنظیم شد که نهایتاً به حمله کننده داده شد. این مطلب که بصورت یک قرارداد اخلاقی بین ورزشکاران در آمده بود، اکنون بصورت قانون در آمده است.

در اواخر قرن ۱۷ میلادی که بسیاری از کشورها دوئل را ممنوع اعلام کردند، زمینه برای گسترش شمشیربازی به عنوان یک ورزش فراهم شد و باشگاه های زیادی تاسیس شدند تا به تربیت شمشیربازان بپردازند.

در اواسط قرن نوزدهم ماسک دوباره مورد استفاده قرار گرفت (مدارکی وجود دارد که ماسک در مصر باستان به کار برده می شد) و اندازه تکمه نوک شمشیر کاهش پیدا کرد. سپس بازیکنان شروع به پوشیدن لباس های مخصوصی کردند، اما قوانین به همان صورت باقی ماند.

گاه گاهی مبارزات دونل نیز برگزار می شد هر چند که در چند کشور بر خلاف قانون بود. شمشیری که در این نوع مبارزه به کار می رفت کمی بزرگ تر بود (شمشیر اِپه). دراپه محل اصابت ضربه مهم نبود بنابراین هدف تمام بدن بود. شمشیربازانی که این رشته را بعنوان یک ورزش تمرین می کردند تصمیم گرفتند که این نوع شمشیر و مبارزه را امتحان کنند. بدین ترتیب اِپه به عنوان یک اسلحه ورزشی به میدان آمد، نوک آن بوسیله تکمه ای پوشانده و هدف تمام بدن و هیچ گونه حق تقدیمی در مبارزه وجود نداشت.

شمشیر برنده هنوز در جنگ به کار می رفت. این شمشیر بر دو نوع بود، شمشیر نیروی دریایی و شمشیر سواره نظام، به تدریج این شمشیرها نیز به یک نوع شمشیر دیگر تبدیل شدند که ساپر نامیده شد. قانون حق تقدم فلوره در این رشته نیز رعایت می شد، اما هدف مورد قبول از کمر به بالا بود. بدین ترتیب امروزه در شمشیربازی مدرن سه رشته وجود دارد: فلوره، اِپه و ساپر که با روزهای آغازین استفاده از آنها، تغییرات فراوانی کرده است.

در سال های آخر قرن نوزدهم ورزش شمشیربازی به قدری در اروپا متداول بود که حتی قبل از تصویب مقررات مربوط به آن، جزو مسابقات رسمی اولین دوره بازی های المپیک (آتن ۱۸۹۶) قرار گرفت.

عصر جدید شمشیربازی

در اولین مسابقات المپیک (آتن) که در سال ۱۸۹۶ برگزار گردید ۱۳ شمشیرباز از ۴ کشور در این رویداد ورزشی بزرگ شرکت کردند. از این پس شمشیربازی بطور گسترده ای در بازی های المپیک رواج یافت و مقررات امروزی این رشته از آن زمان نهادینه گردید. در المپیک لندن مسابقات رشته فلوره و ساپر برگزار شد.

فدراسیون جهانی شمشیربازی FIE در ۲۹ نوامبر ۱۹۱۳ در پاریس تاسیس شد. در کنگره جهانی کمیته های ملی المپیک که در سال ۱۹۱۴ در پاریس برگزار گردید مقررات فدراسیون بین المللی شمشیربازی مورد تصویب قرار گرفت و در سال ۱۹۱۹ به عنوان «قوانین مسابقات شمشیربازی» شناخته شد. و پس چندین مرحله جرح و تعدیلی که در چندین کنگره FIE رخ داد بالاخره در کنگره سال ۱۹۵۴ نام «قوانین تکنیکی» بر آن گذاشته شد. تغییرات و اصلاحات متوالی در کنگره های سال های ۱۸۵۸، ۱۹۶۴، ۱۹۷۲، ۱۹۷۳، ۱۹۸۳، ۱۹۹۷، ۲۰۰۶، ۲۰۰۷، ۲۰۰۸، ۲۰۰۹، ۲۰۱۰ انجام گردید. این اصلاحات جهت مدرنیزه کردن و بالابردن میزان امنیت تجهیزات مورد استفاده در این رشته به عمل آمد که هنوز هم ادامه دارد.

فلوره

اولین مقررات این رشته در سال ۱۹۱۴ در کنگره فدراسیون جهانی توسط کمیته فلوره به ریاست ژنرال اتوره ایتالیایی به تصویب رسید. آنها همان مقرراتی بودند که توسط ریاست کمیته تکنیکی فلوره فدراسیون شمشیربازی فرانسه آقای کامیل پریوست، که ریاست آکادمی شمشیربازی وقت نیز بود، تنظیم شده بود. قوانین مربوط به استفاده از دستگاه الکتریک در سال ۱۹۵۷ وضع گردید و تا کنون توسط چندین کنگره مورد جرح و تعدیل قرار گرفته است.

اپه

اولین مقررات این رشته در سال ۱۹۱۴ به تصویب رسید که بر اساس مقررات قبلی اپه موجود در آن زمان که قبل از تاسیس فدراسیون جهانی در سال ۱۸۹۲ در فرانسه و سایر کشورها گردآوری شده بود، تنظیم گردید. مقررات اپه الکتریک در سال ۱۹۳۶ تنظیم و تا کنون توسط چندین کنگره به روز شده است. در کنگره ۱۹۸۴ اپه بانوان پیشنهاد گردید و در کنگره ۱۹۸۷ تصویب شد که از سال ۱۹۸۹ به بعد در مسابقات قهرمانی جهان برگزار گردد.

سابر

قوانین این رشته بر اساس مقررات مسابقات شمشیربازی المپیک های ۱۹۰۸ لندن و ۱۹۱۲ استکهلم، که برگرفته از قوانین شمشیربازی مجارستان بود، تنظیم گردید. این مقررات در سال ۱۹۱۴ در کمیته سابر FIE به ریاست دکتر بلا ناگی ریاست وقت فدراسیون شمشیربازی مجارستان به تصویب رسید. این رشته در سال ۱۹۸۸ الکتریک شد و مقررات جدید آن وضع گردید.

شمشیربازی در ایران

ورزش شمشیربازی برای نخستین بار توسط میرمهدی ورزنده در ایران معرفی و در دار المعلمین ورزش تدریس شد. سپس در مدرسه نظام آن زمان آموزش و به تدریج گسترش یافت. در سال ۱۳۲۸ سه نفر از جوانان ایرانی که برای تحصیل به اروپا رفته بودند با ورزش شمشیربازی آشنا شدند و پس از بازگشت به ایران، کوشش فراوانی در گسترش هر چه بیشتر این ورزش به عمل آوردند. آقایان مهندس ابتهاج، مهندس نیر نوری و دکتر بصیر پایه گزاران اولیه شمشیربازی در ایران هستند. در همین سال فدراسیون شمشیربازی ایران را تاسیس و مهندس ابتهاج به عنوان اولین رئیس فدراسیون شمشیربازی معرفی گردید.

در سال ۱۳۲۹ فدراسیون شمشیربازی آندره ماراتزی ایتالیایی را برای آموزش شمشیربازی به ایران دعوت کرد. ماراتزی با وجود آن که حدود ۷۰ سال سن داشت اما تلاش و کوشش بسیاری در پایه ریزی مکتب کلاسیک شمشیربازی در ایران نمود.

در سال ۱۳۳۰ با استفاده از تجربیات مرحوم دکتر بصیر طرح توسعه و گسترش آغاز گردید و قهرمانان بنامی همچون آقایان مهندس هوشمند الماسی، امیر مهماندوست و تراب پزشکی به جامعه شمشیربازی معرفی گردیدند.

در سال ۱۳۲۵ مربی دیگری از ایتالیا به نام آنیلو پاساریلو ایتالیایی به ایران آمد و به مدت ۱۰ سال در آموزش شمشیربازان ایرانی و آشنا کردن آنها با شیوه‌های پیشرفته این ورزش پرداخت. اما در آن زمان مکان مشخصی برای تمرین شمشیربازان وجود نداشت و زیرزمین خاکی یک ساختمان در خیابان- فلسطین کنونی - در تهران که محل باشگاه ایران بود، مورد استفاده دوست داران شمشیربازی قرار می‌گرفت.

مهندس هوشمند الماسی که از شاگردان مکتب آندره ماراتزی بود، به منظور تکمیل دانش شمشیربازی خود به ایتالیا اعزام گردید و به مدت طولانی از آموزه‌های مربیان برجسته ایتالیا بهره گرفت. ایشان پس از مراجعت به ایران کمک شایانی به ارتقاء سطح کمی و کیفی شمشیربازی کشور نمود.

در سال ۱۳۴۵ مسابقات جهانی جوانان برای اولین بار در ایران و در تالار ورزشی تازه تاسیس هفت‌تیر - واقع در ضلع شمالی پارک شهر تهران - برگزار شد. این مسابقات جهش قابل توجهی در شمشیربازی ایران به وجود آورد. در این مسابقات، رئیس فدراسیون بین‌المللی شمشیربازی حضور یافت و با کمک او ۳ شمشیرباز برجسته ایران (شاپور زرنگار، بیژن زرنگار و عباس افضلی) برای گذراندن دوره عالی مربیگری، عازم فرانسه شدند و در موسسه ملی ورزش فرانسه LINS به فرا گرفتن اصول و فنون پیشرفته این ورزش پرداختند. این ۳ نفر پس از بازگشت به عنوان مربیان تیم ملی مشغول به کار شدند.

در سال ۱۳۴۶ تیمسار مهندس هوشمند الماسی به عنوان رئیس فدراسیون منصوب گردید. از این تاریخ با بهره‌گیری از مربیان بین‌المللی داخلی و خارجی فعالیت گسترده‌ای به عمل آمد. در سال ۱۳۴۷ سالن ویژه‌ای برای ورزش شمشیربازی در قسمت شمالی ورزشگاه امجدیه بنا گردید و به این ترتیب شمشیربازی در ایران شکل فعال تری به خود گرفت. در نتیجه گسترش و توجه بیشتر به شمشیربازی که با استخدام دو مربی بنام اتحاد جماهیر شوروی آن زمان (آقایان پیچکوف و تولاکوف) که با وارد نمودن انبوهی از وسایل و تجهیزات مدرن شمشیربازی همراه بود، تیم ملی مردان و زنان ایران در بازی‌های آسیایی تهران ۱۹۷۴ به مقام قهرمانی رسید. ایران توانست ۱۶ مدال طلا، ۳ مدال نقره و ۷ مدال برنز در انفرادی و تیمی به دست آورد و با شایستگی قهرمان آسیا شود. از افتخارات این دوره احراز پست ریاست کنفدراسیون شمشیربازی آسیا توسط تیمسار الماسی بود که تا چند سال بعد از پیروزی انقلاب اسلامی نیز در اختیار ایران بود.

از قهرمانان صاحب نام شمشیربازی ایران آن زمان می‌توان به آقایان احمد اکبری، اصغر پاشاپور، پرویز الماسی، کیومرث طلوعی در رشته فلوره، پیروز آدمیت، سرژیک آسادوریان، اسفندیار زرنگار، ایرج دستگردی و علی بدر در رشته ایه، حمید فتاحی، منوچهر شفاهی، احمد اسکندریپور، اسماعیل پاشاپور در رشته سابر و خانم‌ها گیتی محبان، مهوش شفاهی، مریم آچاک، ژیلا الماسی و مریم شریعت‌زاده در رشته فلوره بانوان، اشاره کرد.

شمشیربازی در جمهوری اسلامی ایران

پس از پیروزی انقلاب اسلامی فدراسیون شمشیربازی بصورت شورایی و به ریاست مرتضی خانمحمدی اداره می‌شد تا این که در اواخر سال ۱۳۵۹ با تصمیم سازمان تربیت بدنی ایران فعالیت شمشیربازی متوقف شد و این وقفه ۱۰ سال به طول انجامید. سپس از سال ۱۳۶۸ شمشیربازی دوباره فعالیت‌های خود را از سر گرفت. در دوره جدید فعالیت فدراسیون شمشیربازی به ترتیب آقایان علی رحیمی، سید امیر حسینی، مهدی محمدزاده و دکتر فضل الله باقراده به عنوان رئیس انتخاب شدند.

در دوره مهندس علی رحیمی (۱۳۷۳-۱۳۶۹) خوابگاه فدراسیون احداث گردید و شمشیربازی دوره احیای مجدد خود را از سر گرفت. اولین تیم شمشیربازی پس از بازگشایی مجدد به بازی‌های آسیایی پکن اعزام گردید و در اسلحه سابر در جایگاه سوم آسیا قرار گرفتند.

در دوره سید امیر حسینی (۱۳۷۷-۱۳۷۳) فعالیت‌های قابل توجهی در زمینه گسترش و توسعه این رشته برداشته شد از جمله: برگزاری مسابقات بین‌المللی دهه فجر - کاپ‌های ستارخان، خزر، نقش جهان - اولین دوره مسابقات شمشیربازی کلاس A جهانی در سال ۱۳۷۵ در تهران - مسابقات قهرمانی مردان آسیا (جام ذوالفقار) و مسابقات شمشیربازی غرب آسیا در سال ۱۳۷۶ - برگزاری اولین آزمون داور بین‌المللی در ایران - دعوت از آقای یوری پیچکوف ریاست وقت فدراسیون شمشیربازی روسیه و استاد بین‌المللی رشته سابر جهت برگزاری کلاس توجیهی مربیگری، مدیریت و برنامه‌ریزی شمشیربازی مدرن در سال ۱۳۷۷ - اعزام عباسعلی فارابی به دوره مربیگری بین‌المللی دانشگاه تربیت بدنی بوداپست مجارستان در سال ۱۳۷۵ و پرویز حق اندیش به دوره مربیگری فرانسه در سال ۱۳۷۶. پس از انتخاب سید امیر حسینی به عنوان دبیر کل کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران ایشان جای خود را به مهدی محمدزاده دادند.

در دوره مهدی محمدزاده (۱۳۸۲-۱۳۷۷) بین المللی کردن فدراسیون شمشیربازی آغاز گردید و هم زمان با کسب کرسی نایب رئیسی آسیا توسط رئیس وقت مسابقات جام جهانی که در اواخر دوره سید امیر حسینی به جای مسابقات دهه فجر برگزار گردید، رشد وسیعی پیدا کرد و فینال های آن در اماکن تاریخی و باستانی بصورت جشنواره برگزار گردید که انعکاس جهانی داشت. این مسابقات در تخت جمشید، چهل ستون، آرامگاه فردوسی، میدان آزادی، ال گلی و نقش جهان برگزار گردید. در این دوره آقای رنه راک ریاست فدراسیون جهانی شمشیربازی وقت دو بار به ایران سفر کرد. این مسابقات در رده جوانان در یزد نیز برگزار گردید و تا حال حاضر نیز ادامه دارد. یکی از رویدادهای مهم این دوره برگزاری دو آزمون بین المللی شمشیربازی در شیراز و تبریز بود و داوران متعددی جهت شرکت در آزمون های بین المللی سایر کشور ها اعزام شدند. برگزاری اولین دوره بین المللی مربیگری شمشیربازی (school Masters) در سال ۱۳۸۱، راه اندازی کنفدراسیون شمشیربازی غرب آسیا به مرکزیت ایران و اعزام امید فرهی و محمدرضا یاقوتی به دوره مربیگری بین المللی دانشگاه تربیت بدنی بوداپست مجارستان نیز از آوردهای این دوره بود.

پس از مهدی محمدزاده دکتر فضل الله باقرزاده به سمت ریاست فدراسیون شمشیربازی انتخاب گردید. ایشان نیز در انتخابات کنفدراسیون آسیا پست نایب رئیسی را احراز نمود. کسب چندین پست آسیایی و جهانی و اعزام پیمان فخری به دوره مربیگری بین المللی دانشگاه تربیت بدنی بوداپست مجارستان از نکات قابل توجه این دوره می باشد.

قهرمانان مطرح پس از پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی

محمد شیخ الاسلام، رشید خالقی، عباس شیخ الاسلام، پیمان فخری، پاشا پاشاپور، امیر مهیمن رحیمی، علیرضا سیف زاده، رضا خالقی، علیرضا طاهرخانی، آرش شیخ حسینی، شهرام معصومی، هادی محمدزاده، سهیل خاوندی، رفیع صفت کار و احسان محمدزاده در رشته سایر، حمیدرضا توتونچی، مهدی زنگنه، ساسان مهماندوست، بابک مهماندوست، سیامک فیض عسگری، قدرت رضایی، مرتضی شفیعی، فرهاد رضایی، و شادروان محسن توکلی در رشته ایه، مجید قلی پور، محمد میرمحمدی، کیوان جوانشیر، محمد میرزائی، سیروس فیض عسگری، البرز حیدری، حمید ویسی، علیرضا کهریزی، داوود علیوردی، امید فرهی، امیرحسین شبکه ساز، وحید پاسافر و بابک کزلان طوسی در رشته فلوره.

